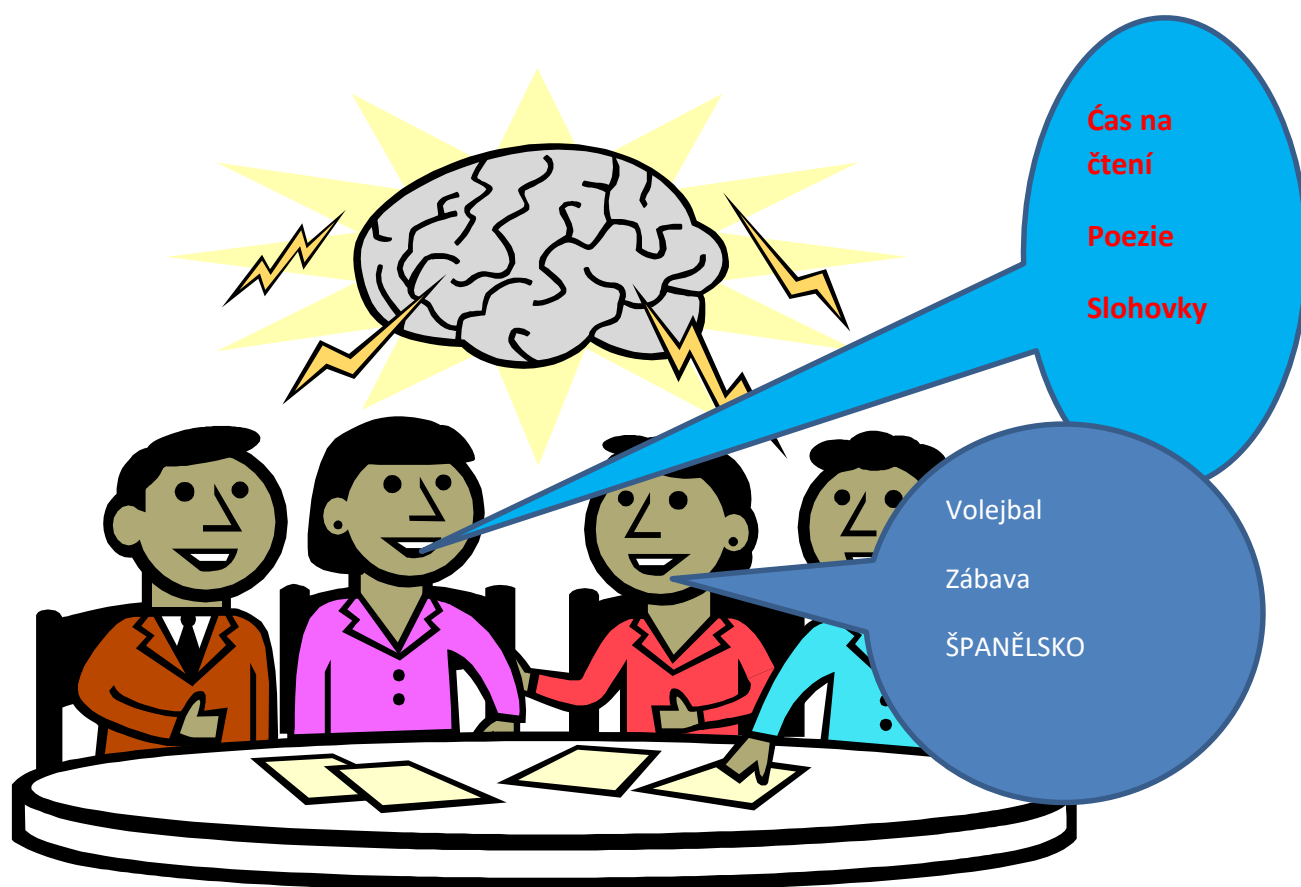

Pod lavicí

Školní rok 2017/2018

Číslo 26

OBSAH

1.) Čas na čtení	str. 3- 4
2.) ZOO Lešná	str. 5
3.) Jaro je tady	str. 6
4.) Letní krajina	str. 7
5.) Poklidné jarní ráno v zahradě	str. 8
6.) Já, Prvňáček	str. 9
7.) Španělsko	str. 10-13
8.) Volejbal	str. 14
9.) Zábavná strana	str. 15

Čas na čtení

- Čteš právě něco?

Jana Polášková: ANO, KNÍŽKA SE JMENUJE DEN CO DEN.

Viktorie Vykoukalová: Ano, čtu Hledání Aljašky.

- JAK ČASTO ČTEŠ?

Jana Polášková: KAŽDÝ DEN, POKUD JE ČAS.

Viktorie Vykoukalová: podle toho, kdy mám čas.

- JAKÝ JE TVŮJ OBLÍBENÝ ŽÁNŘ?

Jana Polášková: FANTASY, DISTOPIE, ...ALE SNAŽÍM SE ČÍST OD KAŽDÉHO NĚCO.

Viktorie Vykoukalová: román.

- JE NĚJAKÁ KNÍŽKA, KTEROU BY SIS RÁD/A PŘEČETL/A PO DRUHÉ?

Jana Polášková: ZATÍM JSEM ŽÁDNOU KNIHU DVAKRÁT NEČETLA, ALE ASI SE RÁDA VRÁTÍM KE KNIZE POMSTA & rozbřesk.

Viktorie Vykoukalová: My děti ze stanice ZOO.

- Proč čteš?

Jana Polášková: Spolu s hudbou je to nejlepší únik od reality A taky mě to prostě baví :D

Viktorie Vykoukalová: Abych zabila čas a když se nudím.

- Kdy čteš?

Jana Polášková: Ve všedních dnech většinou v autobuse a večer před spaním. Teda pokud mám čas nebo náladu.

Viktorie Vykoukalová: Večer před spaním.

- Kdybys byl/a spisovatel, o čem bys psal/a?

Jana Polášková: Netuším. Myslím si, že bych na spisovatelku asi neměla. Ale moc by mě to bavilo ☺

Viktorie Vykoukalová: O lásce, ale zatím nemám v plánu být spisovatelkou.

- Jaký si myslíš, že by byl obsah knížky, kterou by lidé nejvíc nakupovali?

Jana Polášková: Záleží na žánru a pro jakou věkovou kategorii byla knížka napsaná. Ale jsou hodně populární biografie nějakých slavných osobností.

Viktorie Vykoukalová: Něco co má napínavý průběh, ale nevyleze z toho nic.

- Kdybys měl/a dát svůj život do knížky, jaký by byl její žánr?

Jana Polášková: Možná nějaká kniha pro děti, protože bych tam mohla popsat zážitky, které jsem prožila, když jsem byla menší.

Viktorie Vykoukalová: Bylo by to drama.

ZOO Lešná

Každým rokem, vždycky v létě, máme výlet rodinný,
brzy ráno rychle vstanem a ustelem peřiny.
Taťka Škodu nastartuje, vyrazíme směrem Zlín,
brácha mě zas otravuje, já ho asi přerazím.
A za malou chvíli blížíme se k cíli, vstupenky si zakoupíme,
vydáme se doprava, na zvířátka moc se těším, bude to tu zábava.

Ptáčky v kleci pozorujem, žirafy zas obdivujem,
jejich krása, ladný krok, dojí má mě každý rok.
Zebry zase nestíhají, v pyžamech si pobíhají,
když sejdem z kopce dolů, uvidíme párek slonů
a kousíček opodál, stojí lev-sám zvířat král.

Antilopy, nosorožci, tygři ba i dželady,
všem se tady krásně žije, mají svoje ohrady.
Co mě baví nejvíce? Jsou to přece opice!
Opičák se rozvaluje, návštěvníky pozoruje,
opice ho zase škádlí, tuším, že se mají rádi
a že brzy, zakrátko, budou mít i mlád'átko.

Vždycky když tu vidím pštrosa, vzpomenu si na ten film,
jak pan Bohuš svoji drahou, tímto ptákem odměnil.
Ruce šup do desinfekce, vždyť to všichni znáte přece,
malou frontu vystojíme, rejnoky si pohladíme.
Na lachtany také zajdem, mají tady velký bazén,
pečovatel háže rybky, lachtan na ně skáče šipky.

Celou ZOO jsme prochodili, už nás trápí hrozný hlad,
bylo to tu prostě super a teď půjdem obědvat.
A můj dojem? To je jasné! Veterinu studovat!
Přihlásím se do ZOO Lešná, chtěla bych zde pracovat,
o zvířátka s velkou láskou, každý den tu pečovat.

Zapište si, pane Horský, hned do svého diáře,
za pár let se tady holka jménem Táňa ukáže.

Táňa Zatloukalová, 7. třída
ZŠ Sportovní Uherské Hradiště

Práce byla v soutěži knihovny BBB **Píšu povídky, píšu básně** v kategorii **poezie**
6. a 7. tříd na 1. místě.

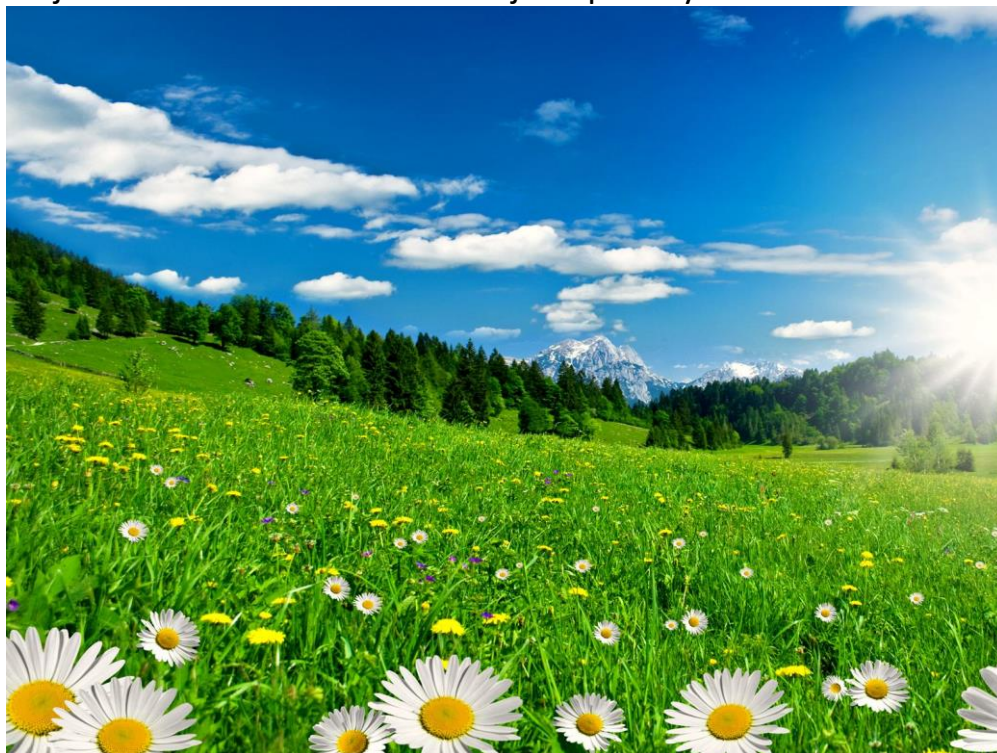
Táňa postoupila do **krajského kola**, kde rovněž získala **1. místo**.

Jaro je tady

Po dlouhé a kruté zimě se probouzí jaro. Slunce o sobě pomalu dává vědět svými paprsky. Nehřejí, ale svítí do lidských tváří každému pro radost a pohodu. Až po zimě člověk pozná, jak málo stačí, aby se na tváři vykouznil ten nejkrásnější úsměv. Není to jen sluníčkem, které přináší pohodu a naději, ale i vším kolem.

Jaro mám ze všech ročních období snad nejraději. Právě kvůli tomu, že na jaře konečně začíná život. Všechno se probouzí a rozmrzá. Kvetě a a barví se první sněženky. Rána už nejsou temná a chladná. Sluníčko již po častějším probuzení vychází na oblohu v záplavě červánků a za zpěvu slavíčků, později večer z ní v hlavně rudé barvě zase pomalu odchází, aby přenechalo vládu nad nocí stříbrnému půlměsíci a tmavě modrému nebi s miliony stříbrných hvězd.

Když člověk zajde někam hlouběji do lesa, může cítit, že vzduch je prosycen vůní hříbků a rostoucích malin. Vysoká tráva láká posadit se do mechu a relaxovat. Ještě prochládlé kameny, které vítr ochlazuje a líbá ze všech stran, stojí bezmocně na každém kroku jarní přírody.

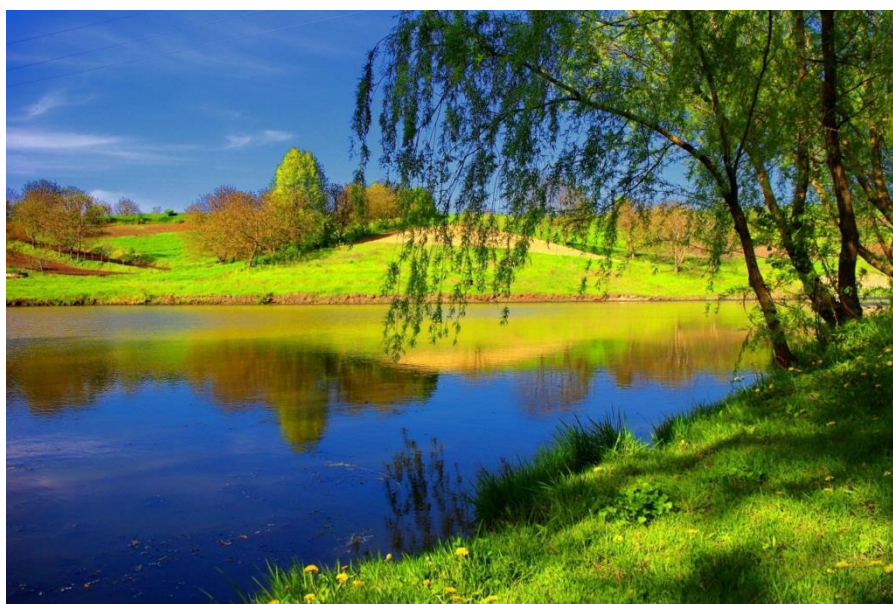
Letní krajina

Vždy když začne léto, je nejlepší najít si své místočko v přírodě, kde je krásně a klid. Já takové místo mám. Je to daleko od lidí a od všech starostí. Z tohoto místa mi pohled na rozkvetlou louku, rybník odrážející paprsky slunce a pestrobarevné ptáky v korunách stromů vždy připomene, že je tu léto.

Nad celou krajinu se vynáší usměvavá tvář Slunce, která sem přináší jasné a tolik vítané světlo. Sytě zelená pokrývka trávy rozprostírající se po celém okolí je poseta miliony kytek různých barev a velikostí. Nejhezčí je pro mne pohled na rybník na konci rozkvetlé louky, na jehož modré hladině se odráží stín staříčké vrby, která roste u břehu.

Jednou jsem šel kousek po proudu potůčku vytékajícího z rybníka, který se mi ztratil v puklině velké skály. Kam asi odtéká? Možná do další malebné krajiny, kde někdo jiný má své nejlepší místočko. Když stojím na břehu rybníka, vidím, jak se v dáli rýsuje jediný veliký kopec, na jehož vrcholku stojí kostílek. Sluneční paprsky a jasně modrá obloha zvýrazňují lesklou špičku věžičky kostela.

Léto mám rád, protože svítí sluníčko, je teplo, můžeme chodit na koupaliště a můžeme dělat další různé blbosti.

Poklidné jarní ráno v zahradě

„Aaaaaah“, zívám při krásném nedělním ránu právě po zazvonění budíku. Je 10:18 a já ještě ležím s peřinou vonící po babiččině levandulové aviváži. Pomalu si promnu oči plné ospalků, které sotva vidí přes silné paprsky jarního ozáření.

Tak už je teda na čase vstát z postele a jít si dát malou snídani. „Tentokrát půjdu ven“, řekla jsem si.

Namazala jsem si rohlík mým oblíbeným bylinkovým máslem a posypala ho petrželkou. K tomu jsem si napustila sklenici vlažné vody.

Jenom jsem prošla dveřmi do zahrady a spatřila tu nádhernou přírodu, jako z pohádky. Vzala jsem knížku, jednu z těch, co máme na skříňce na terase, začala číst a nepatrně, ale pozorně poslouchala šum stromů a zpěv ptáčků. K tomu mi pěkně a melodicky bzučeli berušky, včelky, čmeláci a další malí okřídlení kamarádi.

Tak moc jsem se začetla do knihy, že jsem zapomněla na snídani. Najednou odbyla jedenáctá hodina polední.

„Dnešek si jen proležím, projím a přečtu co nejvíce knih, co dokážu“, říkal hlas v mé hlavě. Takže vlastně den jako každý jiný o “nicnedělání” víkendu.

Později jsem si lehla na sedačku s výhledem na polní údolí. Oči mě svědily ze silné alergie, kterou mám na všechny ty překrásné květiny, bohužel plné pylu.

Do půl hodiny jsem byla “tuhá”. Nechápu, jak jsem mohla usnout při tak krásném a poklidném jarním poledni.

Naráz mě nepříjemně probudil křik. Byla to máma, křičela: „Oběděd!!“

Bujáková Barbora 8.A

JÁ PRVNÁČEK

---

1. Co musí umět budoucí prvňáčci?

Poznávat barvy, tvary, zvířata atd.

2. Jak probíhá zápis?

Běžné otázky pro děti - jak se jmenuješ, kolik ti je let, kde bydlíš, máš sourozence?

3. Kolik prvňáků se zhruba hlásí na školu?

Cca 70.

4. Spolupracují budoucí prvňáci NEBO JSOU SPÍŠE STYDLIVÍ?

Záleží na povaze, ale většinou se snaží spolupracovat.

5. TĚŠÍ SE PRVNÁCI do školy?

Ano, těší.

---

6. Jaké pohybové dovednosti musí zvládnout?

Podlézání, válení se, běh.

7. Jsou tady nějaké děti, které jsou od pohledu talenty?

Ano, jsou, ale to se pozná až v průběhu prvních měsíců školy.

ŠPANĚLSKO

-OROPESA DEL MAR

DEN 1.

Pátek 8.6.-sobota 9.6.

Je 3.40 ráno a žáci 2. stupně vyráží na 32hodinovou cestu za slunnou náručí Španělska. Projíždíme Brnem, Prahou, Německem a nakonec Francií a v sobotu 9. 6. okolo 13. h dorazíme na místo. Prvním jídlem po dlouhé cestě se pro nás stává oběd v hotelu, který je ve stylu švédských stolů. I když jsme všichni rozlámaní, jdeme se projít na nedaleký kopec s krásnou vyhlídkou. Po procházce je čas otestovat zdejší moře. Na pláži jsme byli až do večere. Večere v podobném stylu jako oběd se podávala v 19.30. Ani únava nám nezabránila zúčastnit se alegorického průvodu. Na místo, kde průvod v 21.40 začínal, jsme se dopravili místním prázdninovým vláčkem. Po dnešku se už všichni těšíme, až se natáhneme do našich postelí a strávíme tu svou 1. noc a po náročných 2 dnech se vyspíme.

DEN 2.

Neděle 10.6.

Den jsme začali při břehu moře rozcvíčkou a klusem. Poté jsme šli na vydatnou snídani. Před naším skvělým hotelem nás čekala kola s přilbami a zámky, která nám domluvily naše skvělé paní učitelky. V 10.00 jsme vyjžděli, naše první zastávka byla mezi skalami u moře, kde se nám moc líbilo. Druhá zastávka byla na chvíli, ale taky byla fajn a ta třetí byla nejlepší, protože jsme byli v cíli, v Benicassimu, nádherném městě se skvělou pláží jak stvořenou pro hodinový odpočinek. Poté jsme jeli do našeho městečka-Oropesy. Dorazili jsme ve 14.00 hodin a šli jsme na oběd, který byl úžasný, protože byla paella s kuřecím masem, což je tradiční španělské jídlo. Dostali jsme dvě hodiny odpočinek, což bylo skvělé. V 16.00 jsme pak odcházeli k moři. Někdo se koupal, jiný opaloval, povídal a hrál volejbal. V 19.00 jsme odcházeli na večeri, kde byla spousta jídla od salátů až po mořské plody. V osm večer jsme si

ještě zahráli na pláži znovu volejbal a povídali si. Okolo 22. hodiny jsme šli na hotel, ve 23.00 jsme měli večerku a těšili se na další den.

DEN 3.

Pondělí 11.6.

A je tady pondělí! Ráno začalo, jako každý den, ranní rozcvičkou a poté výbornou snídaní. Na pondělí byl nachystaný výlet do staré části Oropesy a našim cílem byl zřícený hrad. Cestou jsme procházeli malebnými úzkými uličkami, které nám trochu připomínali ty v Itálii. Dali jsme si i přestávku na osvěžující ledovou tříšť a cesta mohla pokračovat. Když jsme dorazili na zříceninu, všechny uchvátil dokonalý výhled na celou Oropesu i na čiré moře. Chvilku jsme se pokochali, vyfotili a směřovali jsme do nedaleké cukrárny, kde jsme měli možnost ochutnat místní sladkost-oropesinu. Poté nás čekal oběd na hotelu a dvouhodinový odpolední odpočinek, během kterého jsme se dívali na film a povídali si. Kolem 16.hod. jsme vyrazili na pláž, kde si každý dělal, co uznal za vhodné. V 19:00 jsme šli na skvělou večeři, kde jsme měli i pizzu. Potom jsme šli zase na pláž, kde jsme si zahráli beach volejbal. A pak už jen hurá na kutě. Dobrou noc.

Karolína Valková, 8. A

DEN 4.

Středa 13.6.

Dne 13.6.2018 jsme se ráno v 8:00 šli proběhnout okolo pláže, poté jsme šli na snídani, kde jsme se pořádně najedli a vyšli jsme cca ve 4 hodiny na pláž. Hned po pláži nás čekal balíček s obědem, poté vlak do aquaparku Benicassim, nejlepší atrakce pro nás byla space ship-tam jsme se vyřádili myslím si, že to byl zatím nejlepší výlet, čekal náš odjezd k hotelu autobusem, pořádně jsme povečeřeli. Den jsme si užili a jsme rádi, že jsme mohli na takový výlet jet.

DEN 5.

Čtvrtek 14.6.

8 hod. Ráno - jako každý den jsme se vydali na rozcvičku- běh u moře a po unavujícím běhu jsme šli na snídani. Ta byla jako každý den dobrá. Hned jak jsme posnídali, tak jsme měli chvíli na uklízení pokojů, aby uklízečky mohly vyklidit koše. Jak jsme si uklidili pokoj, tak jsme šli do španělské školy hrát fotbal, který se nám líbil, ale bylo to proti nim těžké hrát, protože fotbal je hlavně pro Španěly. Po škole jsme šli na tržnici a pak hned na oběd, protože jsme byli moc hladoví. Oběd byl hodně dobrý- jak by ne, když je vařili Španělé. Po obědě jsme šli na pláž, kde na nás čekali kamarádi ze španělské školy a zjistili jsme ze mezi nimi byl i Čech, který byl moc fajn, ale museli jsme se s ním hned rozloučit, protože na nás čekala večeře, opět zase vynikající jako všechna jídla tady a po večeři zase volejbal nebo ulička, kde jsme si mohli koupit nějaké jídlo, pití, náramky apod.

DEN 6.

Pátek 15.6.

Poslední den našeho pobytu-pátek. Ráno jsme byli konečně bez rozcvičky, ale stejně jsme vstávat museli. Jeli jsme totiž do Peñiscoly. V 7:45 už jsme museli být nachystaní na odjezd autobusem do turistického městečka. V 8:10 jsme se vydali pěšky (asi 20 minut chůze) na náměstí k autobusové zastávce ,k tomu jsme si po cestě koupili ledovou tříšť z naší oblíbené cukrárny. Čekala nás projížďka lodí kolem Peñiscoly, udělali jsme si několik společných fotek a naše zážitky z toho, jak se málem někteří pozvraceli, byly vážně vtipné, ale i dost nepříjemné. Paní učitelky nám daly rozchod na hodinu, protože další autobus zpátky do Oropesy jel až za 6 hodin a my si chtěli užít poslední den na pláži. V uličkách byly krásné krámky s různými věcmi- od náramků přes oblečení až k obchodu se sladkostmi. Všichni si skvěle nakoupili a vyšlápli si na vyvýšeninu, ze které byl nádherný výhled na moře a město. Do Oropesy jsme přijeli okolo 3 hodiny a šli nakupovat do Consumu- místního supermarketu. Na hotelu jsme měli posunutý odpolední klid od 15:45 do 16:45, potom se šlo společně na pláž. Na pláži byl tentokrát klid. Hrál se pouze volejbal a většina lidí se opalovalo, spalo nebo jen tak odpočívalo. Byli jsme po dnešku a celkově po celém týdnu unavení. Na hotel jsme se vraceli už jen na večeři a večer jsme si domluvili s partou Španělů sraz. Jsou tady všichni strašně milí a sympatičtí. Poslední 2 hodiny s nimi byly vážně skvělé. Teď už je půlnoc a my dopisujeme náš skvělý den a balíme se na cestu. Děkujeme za tento krásný pobyt.

DEN 7.

Sobota 16.6.

V sobotu ráno jsme neměli rozcvičku, protože jsme si museli jít zabalit kufry a vyklidit pokoje. V 9 hodin jsme měli sraz na recepci a potom jsme šli na poslední jídlo na našem hotelu- snídani. Po ní jsme měli 2hodiny rozchod, aby jsme se mohli rozloučit s Oropesou. Někdo zůstal na recepci, někdo šel na pláž, jiný zase do města. Po rozchodu jsme šli pro kufry, aby jsme je mohli dát do autobusu. Po naložení našich kufrů a všech tašek jsme šli do Consumu nakoupit si jídlo a pití na cestu. Po nákupu jsme si dali poslední 45 minutové volno, poté nastoupili do autobusu a vydali se na dlouhou cestu domů.

DEN 8.

Neděle 17.6.

Den odjezdu začal ranním brzkým budíčkem. Původně jsme snad všichni měli v plánu vstávat o hodně dřív, ale samozřejmě to dopadlo zase jinak. Během hodiny jsme museli všechno sbalit- a že toho nebylo málo. Po hodině balení a uklízení jsme se mohli přemístit do kanceláře našeho delegáta, kde jsme si daly kufry a ostatní moc nepotřebné věci. Měli jsme zhruba hodinu rozchod po celé pláži a potom jsme šli do místního obchodu nakoupit jídlo a pití na cestu. Už byl zase čas jít si pro kufry a dát je do autobusu. No a tady začala naše 32 hodinová nekonečná cesta. Na cestě jsme dělali zastávky zhruba po 4 hodinách. Pan řidič nám naštěstí někdy pouštěl filmy, takže snad jen díky tomu se to nějak dalo přežít. Po té dlouhé cestě jsme konečně dojeli do UH. Pak už jen loučení a druhý den do školy.

Celkově se nám tento zájezd opravdu moc líbil. Úplně super kolektiv se kterým byla sranda. Každý den jsme měli nějaké aktivity, takže to bylo hodně naplněné, někdy se nám zdálo, že už moc, protože jsme ne vždy usnuli úplně brzo a budíček byl taky brzo. Řekla bych, že snad největší problém nám dělala ranní rozcvička, ale co by jsme teď za to dali, aby jsme se mohli ráno proběhnout po pláži u moře. Asi největší radost nám udělalo, že jsme si tam dokázaly najít i kamarády ze Španělska. Taky nám to potom hodně dá, slyšet každý den tu plynulou španělštinu. Nebylo pro nás nejtěžší se se všemi potom rozloučit, protože jsme si hodně sedli a dost se toho o sobě dozvěděli, i když jsme si nerozuměli každé slovo tak jsme se nějak dorozuměli. Měli jsme na mále když jsme si všichni uvědomili, že už byl poslední den, všechno bude končit a pak zase domů. Za nás byl opravdu velký rozdíl v těch lidech, co tu žijí a co žijí v česku. Přišlo nám to tu, jako by ti lidi tady neřešili tolik spory a víc si ten život užívali, zato v Česku je jen všechno na čas, samé stresy a hodně hádek, proto nám je hodně líto to tady opustit. Myslíme, že tento zájezd hodnotí všichni 11/10, protože tolik zážitků kolik si odvážíme a tolik aktivit co jsme podnikli, v tom si každý mohl najít to svoje. Kdyby to šlo, hned bychom se sem zase vrátili, byl to moc super zájezd a hodně užitečný.

Rozálie Kosinková, 8. A

VOLEJBAL

Jako každý předešlý rok, tak i tento se naše škola zúčastnila volejbalových zápasů v Bojkovicích. Byly to zápasy mezi jednotlivými školami, kde naše škola skončila druhá.

Téhle soutěže se účastnili : ZŠ Traplice, ZŠ Bojkovice „A“, „B“, ZŠ Nivnice, Gymn. Uh. Brod. Naše děvčata si vedla velice dobře, bohužel v semifinále jim 1 set sebral Gymn. Uh. Brod, ale holky je pak porazily a zajistily si postup do finále, kde se potkaly s ZŠ Nivnicí, která je bohužel porazila 2:0.

REPREZENTOVALY NÁS: Lucie Procházková, Amálie Šustrová,
Julie Michálková, Iveta Brzicová, Lucie Prouzová, Johana Tomečková,
Barbora Chmelařová, Kateřina Suchánková

Michálková Julie, 8. A

ZÁBAVNÁ STRANA

- 1.) Jdou dva eskymáčtí chlapci ráno do školy.
"Víš, že ráno ukazoval teploměr dva stupně nad nulou?"
povídá první.
"To je skvělé," raduje se spolužák, "třeba nás učitel pošle domů, abychom nedostali úpal!"

- 2.) Na přírodovědné procházce lesem ukazuje učitel u potoka na ohlodané stromy a ptá se:
„Víte, děti, kdo to udělal?" A sborově se ozve: „To my ne, to byli ti z béčka!"

- 3.) Paní učitelka dá Pepíčkovvi za trest napsat tisíc slov.
Druhý den paní učitelka chce po Pepíčkovvi úkol ukázat.
Když otevře sešit, vidí napsané pouze "Raffaello, více než tisíc slov."

- 4.) Při zkoušce:
„Jak rozeznáš jabloň od hrušně?" „Podle ovoce."
„A v době, kdy stromy nemají ovoce?" „Tak počkám."

- 5.) Jde se podívat starosta jedné vesnice, jak to vypadá v místní škole. Kráčí po chodbě a tu vidí, že v rohu stojí tři kluci.
„Co tu děláte, proč nejste ve třídě?" „My jsme, prosím, na hanbě," odpovídá ten první.
„A co jste provedli?"
První se chvíli ošívá, ale pak přizná:
„Prosím, já jsem vyhodil z okna mandarinku."
„No, to je moc pěkné," rozzlobí se starosta.
„A co ty?" ptá se druhého.
„Já jsem, prosím, hodil mandarinku do světlíku," přiznává kajícně druhý. Starosta se zle mračí. „A ty?" ukáže prstem na třetího žáčka.
„Ty taky?"
„Ne," špitne ten třetí. „Mně tady, prosím, říkají Mandarinka."
- 6.) Pane profesore, minule jste nám slíbil, že nám něco řeknete o mozku.
Až příště, studenti, až příště, dnes mám v hlavě úplně něco jiného.

ŠKOLNÍ ČASOPIS POD LAVICÍ, ZŠ SPORTOVNÍ, UHERSKÉ
HRADIŠTĚ

©ZŠ SPORTOVNÍ 2018